QURAN (POLISH)

40 - GhaafÃ½r

1. Ha. Mim.

2. Objawienie Ksiegi pochodzi od Boga, Poteznego, Wszechwiedzacego;

3. przebaczajacego grzechy, przyjmujacego pokute, strasznego w karaniu, pelnego dobroci. Nie ma boga innego, jak tylko On! Do Niego zmierza wedrowanie.

4. Spieraja sie o znaki Boga tylko ci, ktÃ³rzy nie wierza. Niechaj ich wzburzenie w tym kraju ciebie nie zwiedzie.

5. Przed nimi lud Noego, a po nich rÃ³zne frakcje zadawaly klam. I kazdy narÃ³d zamierzal pochwycic swego poslanca. I falszywie prowadzili dyskusje, aby przez falsz zniweczyc prawde. Pochwycilem ich wiec, i jakaz byla Moja kara!

6. I tak ziscilo sie slowo twojego Pana na tych, ktÃ³rzy nie uwierzyli: oni sa mieszkancami ognia.

7. Ci, ktÃ³rzy niosa tron, i ci, ktÃ³rzy sa wokÃ³l niego, glosza chwale swego Pana; wierza w Niego i prosza o przebaczenie dla tych, ktÃ³rzy uwierzyli: "Panie nasz! Ty obejmujesz kazda rzecz milosierdziem i wiedza. Przebacz tym, ktÃ³rzy sie nawrÃ³cili i ktÃ³rzy poszli po Twojej drodze; i ochron ich od kary ognia piekielnego!

8. Panie nasz! Wprowadz ich do OgrodÃ³w Edenu, ktÃ³re im obiecales; im i tym, ktÃ³rzy czynia dobro, sposrÃ³d ich ojcÃ³w i ich zon, jak tez ich potomstwa. Zaprawde, Ty jestes Potezny, Madry!

9. I uchron ich od zlych czynÃ³w! A kogo Ty uchronisz od zlych czynÃ³w, juz tego dnia okazales mu swoje milosierdzie. A to jest osiagniecie ogromne!"

10. Zaprawde, oglosza tym, ktÃ³rzy nie uwierzyli: "Nienawisc Boga jest wieksza od waszej wzajemnej nienawisci, bo oto zostaliscie wezwani do wiary, a pozostaliscie niewiernymi."

11. Oni powiedza: "Panie nasz! Ty spowodowales nasza smierc dwa razy i powolales nas do zycia dwa razy.* Teraz wyznajemy nasze grzechy. Czy jest jakas droga wyjscia?"

12. Jest tak dlatego, ze kiedy wzywano Boga Jedynego, wyscie nie wierzyli; a kiedy Jemu dodawano wspÃ³ltowarzyszy, to wyscie uwierzyli. Lecz rozstrzygniecie nalezy do Boga, Wynioslego, Wielkiego.

13. On jest Tym, ktÃ³ry pokazal wam Swoje znaki i ktÃ³ry zsyla wam z nieba zaopatrzenie; jednak pamieta tylko ten, kto sie nawraca.

14. Wzywajcie wiec Boga, szczerze wyznajac Jego religie, mimo sprzeciwu niewiernych.

15. On - wyniosly stopniami; On - wladca tronu. On rzuca Ducha, zgodnie ze Swoim nakazem, na kogo chce sposrÃ³d Swoich slug, aby ostrzec o Dniu Spotkania.

16. Tego Dnia, kiedy sie pojawia, nie bedzie ukryte przed Bogiem nic, co ich dotyczy. Do kogo nalezy dzisiaj krÃ³lestwo? Do Boga Jedynego, Zwyciezajacego!

17. Tego Dnia kazda dusza otrzyma zaplate za to, co zarobila. Tego Dnia nie bedzie zadnej niesprawiedliwosci. Zaprawde, BÃ³g jest szybki w rachunku!

18. I ostrzegaj ich przed Dniem Nieuniknionego, kiedy serca strwozone sa w gardlach! Niesprawiedliwi nie znajda ani goracego przyjaciela, ani oredownika, ktÃ³ry by zostal wysluchany.

19. On zna zdradliwosc oczu i to, co ukrywaja piersi.

20. I BÃ³g rozstrzyga wedlug prawdy, natomiast ci, ktÃ³rych oni wzywaja poza Nim, nie rozstrzygaja niczego. Zaprawde, BÃ³g jest Slyszacy, Widzacy!

21. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, ktÃ³rzy byli przed nimi? Oni byli mocniejsi od nich sila i dzielami pozostawionymi na ziemi. Jednak pochwycil ich BÃ³g za ich grzechy i nie mieli przed Bogiem zadnego obroncy.

22. Tak bylo dlatego, ze oni nie uwierzyli, kiedy przychodzili do nich ich poslancy z jasnymi dowodami. Zatem pochwycil ich BÃ³g. Zaprawde, BÃ³g jest silny, straszny w karaniu!

23. I poslalismy juz Mojzesza, z Naszymi znakami i wladza jasna,

24. do Faraona, Hamana i Karuna. Oni powiedzieli: "Czarownik, klamca

25. A kiedy on przyniÃ³sl im prawde od Nas, oni powiedzieli: "Pozabijajcie synÃ³w tych, ktÃ³rzy wraz z nim uwierzyli, a pozostawcie przy zyciu ich kobiety!" Lecz podstep niewiernych tylko wprowadza ich w blad.

26. I powiedzial Faraon: "PozwÃ³lcie mi, ja zabije Mojzesza! Niech wzywa swego Pana! OtÃ³z obawiam sie, iz on zmieni wasza religie albo zaszczepi zepsucie na ziemi."

27. I powiedzial Mojzesz: "Szukam ucieczki u mojego Pana i waszego Pana, przed kazdym dumnym, ktÃ³ry nie wierzy w Dzien Rozrachunku."

28. I powiedzial pewien czlowiek wierzacy, z rodu Faraona, ktÃ³ry ukrywal swoja wiare: "Czy zabijecie czlowieka za to, ze mÃ³wi: TMÃ³j Pan - to BÃ³g!t - i przychodzi do was z jasnymi dowodami od waszego Pana? Jesli on jest klamca, to jego klamstwo obrÃ³ci sie przeciw niemu; a jesli mÃ³wi prawde, to dosiegnie was czesc z tego, czym on wam grozi. Zaprawde, BÃ³g nie prowadzi droga prosta tego, kto jest wystepnym klamca.

29. 0 ludu mÃ³j ! Do was nalezy krÃ³lestwo dzisiaj i wy panujecie na ziemi. Lecz kto obroni nas przed srogoscia Boga, kiedy ona do nas przyjdzie?" Powiedzial Faraon: "Ja pokazuje Wam tylko to, co widze; i prowadze was jedynie droga prawosci."

30. I powiedzial ten, ktÃ³ry uwierzyl: "O ludu mÃ³j ! Boje sie dla was dnia, podobnego do dnia frakcji;

31. i podobnego losu, jaki spotkal Noego, AdytÃ³w i SamudytÃ³w, i tych, ktÃ³rzy byli po nich. BÃ³g nie pragnie niesprawiedliwosci dla Swoich slug.

32. O ludu mÃ³j! Boje sie dla was Dnia wzajemnego nawolywania;

33. Dnia, kiedy odwrÃ³cicie sie plecami, nie majac przed Bogiem zadnego obroncy; bo kogo BÃ³g sprowadzi z drogi, ten nie ma juz zadnego przewodnika."

34. I przyszedl juz przedtem do was JÃ³zef z jasnymi dowodami, lecz wy nie przestaliscie watpic w to, z czym on przyszedl. A kiedy zginal, powiedzieliscie: "Nie wysle juz BÃ³g po nim zadnego poslanca." W ten sposÃ³b BÃ³g sprowadza z drogi tego, kto jest wystepny, watpiacy.

35. A ci, ktÃ³rzy sie spieraja o znaki Boga bez zadnego upowaznienia, budza nienawisc w Bogu i w tych, ktÃ³rzy uwierzyli. Tak BÃ³g kladzie pieczec na kazdym sercu czlowieka dumnego, tyrana.

36. I powiedzial Faraon: O "Hamanie! Zbuduj mi wieze, moze dosiegne sznurÃ³w,

37. sznurÃ³w niebios, i wzniose sie do Boga Mojzesza, poniewaz naprawde sadze, ze on jest klamca." I w ten sposÃ³b zly czyn Faraona zostal falszywie upiekszony, a on odsuniety od drogi. I caly podstep Faraona obrÃ³cil sie wniwecz.

38. I powiedzial ten, ktÃ³ry uwierzyl: "O ludu mÃ³j ! Postepujcie za mna! Ja poprowadze was droga prawosci!

39. O ludu mÃ³j! Zycie na rym swiecie jest przemijajacym uzywaniem; a zycie ostateczne zaprawde jest siedziba stalosci!

40. Kto czyni zlo, ten otrzyma odpowiednia zaplate. A kto czyni dobro, mezczyzna czy kobieta, i jest wierzacy - tacy wejda do Ogrodu, gdzie beda mieli zaopatrzenie bez rachunku.

41. O ludu mÃ³j! Dlaczego wzywam was do zbawienia, a wy mnie wzywacie do ognia?

42. Wy mnie nawolujecie, abym nie wierzyl w Boga i dodawal Jemu jako wspÃ³ltowarzyszy to, o czym nie mam zadnej wiedzy, ale

ja wzywam was do Poteznego, Przebaczajacego!

43. Nie ma zadnej watpliwosci, ze to, do czego wy mnie wzywacie, nie ma zadnego glosu ani na tym swiecie, ani w ostatecznym, ze nasz powrÃ³t zmierza do Boga i ze ludzie wystepni beda mieszkancami ognia!

44. Wy sobie przypomnicie to, co ja wam mÃ³wie. Powierzam swoja sprawe Bogu. Zaprawde, BÃ³g widzi jasno Swoje slugi!"

45. I uchronil go BÃ³g od zlych rzeczy, ktÃ³re oni podstepnie przygotowali, wsrÃ³d Faraona zas objela najgorsza kara:

46. ogien! na ktÃ³ry beda wystawieni rano i wieczÃ³r; a w Dniu, kiedy nadejdzie Godzina: "Wprowadzcie rÃ³d Faraona na najstraszniejsza kare!"

47. A kiedy sprzeczaja sie w ogniu, mÃ³wia slabi do tych, ktÃ³rzy sie pysznili: "Postepowalismy za wami. Czy nie mozecie wybawic nas od czesci tego ognia?"

48. I powiedza ci, ktÃ³rzy sie pysznili: "Przeciez wszyscy jestesmy w nim. Zaprawde, BÃ³g rozstrzygnal miedzy Swoimi slugami!"

49. I ci, ktÃ³rzy sa w ogniu, beda mÃ³wili do straznikÃ³w Gehenny: "Proscie waszego Pana, aby nam zlagodzil chocby jeden dzien kary!"

50. Oni powiedza: "Czyz nie przychodzili do was poslancy z jasnymi dowodami?" Powiedza: "Tak!" Powiedza: "Proscie wiec!" Lecz modlitwa niewiernych jest tylko bladzeniem.

51. Zaprawde, My pomozemy Naszym poslancom i tym, ktÃ³rzy uwierzyli w zyciu na tym swiecie, w Dniu, kiedy powstana swiadkowie;

52. w Dniu, kiedy nie pomoze niesprawiedliwym ich usprawiedliwienie. Spotka ich przeklenstwo . i dla nich bedzie nieszczesna siedziba.

53. Dalismy juz Mojzeszowi droge prosta i dalismy w dziedzictwo synom Izraela Ksiege,

54. jako przewodnictwo i napomnienie dla tych, ktÃ³rzy sa obdarzeni rozumem.

55. Wiec badz cierpliwy! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! Pros o przebaczenie za twÃ³j grzech i glos chwale twego Pana wieczorem i rankiem!

56. Zaprawde, ci, ktÃ³rzy spieraja sie o znaki Boga bez zadnego upowaznienia, w piersiach maja tylko dume. Oni nie zdolaja osiagnac swego celu. Szukaj wiec ucieczki u Boga! On jest Slyszacy, Widzacy!

57. Stworzenie niebios i ziemi jest, z pewnoscia, czyms wiekszym od stworzenia ludzi, lecz przewazajaca czesc ludzi nie wie.

58. Nie sa sobie rÃ³wni niewidomy i widzacy; ani tez ci, ktÃ³rzy wierza i ktÃ³rzy pelnia dobre dziela, nie sa rÃ³wni temu, ktÃ³ry czyni zlo. Jakze malo wy sobie przypominacie!

59. Zaprawde, Godzina nadejdzie, nie ma co do tego zadnej watpliwosci! Lecz wiekszosc ludzi nie wierzy.

60. Powiedzial wasz Pan: "Wzywajcie Mnie, a ja was wyslucham! Zaprawde, ci, ktÃ³rzy sa zbyt dumni, by Mi oddawac czesc - wejda do Gehenny, ponizeni!"

61. BÃ³g jest Tym, ktÃ³ry uczynil dla was noc, abyscie wÃ³wczas odpoczywali, i dzien, pozwalajacy widziec. Zaprawde, BÃ³g jest wladca laski dla ludzi, lecz wiekszosc ludzi nie dziekuje.

62. To jest BÃ³g - wasz Pan, StwÃ³rca kazdej rzeczy! Nie ma boga, jak tylko On! Jakze jestescie oszukani!

63. W ten sposÃ³b oszukani sa ci, ktÃ³rzy odrzucaja znaki Boga.

64. BÃ³g jest Tym, ktÃ³ry przygotowal dla was ziemie jako stale miejsce pobytu, a niebo jako budowle. On uksztaltowal was harmonijnie; dal wam piekna postac i zaopatrzyl was w dobre rzeczy. To jest BÃ³g - wasz Pan! Niech bedzie blogoslawiony BÃ³g - Pan swiatÃ³w!

65. On - Zyjacy!. Nie ma boga, jak tylko On! Wzajcie Go wiec; wyznajac szczerze Jego religie: Chwala Bogu - Panu swiatÃ³w!

66. Powiedz: "Zostalo mi zakazane, abym czcil tych, ktÃ³rych wy wzywacie poza Bogiem, kiedy przyszly do mnie jasne dowody od mojego Pana. I nakazano mi, abym sie poddal calkowicie Panu swiatÃ³w."

67. On jest Tym, ktÃ³ry stworzyl was z prochu, potem z kropli spermy, potem z grudki krwi zakrzeglej, potem wyprowadzil was jako dziecko; abyscie nastepnie osiagneli dojrzalosc, a potem stali sie starcami - choc wsrÃ³d was sa tacy, ktÃ³rzy umieraja wczesniej - i abyscie osiagneli wyznaczony termin. Byc moze, bedzieeie rozumni!

68. On jest Tym, ktÃ³ry daje zycie i powoduje smierc. A kiedy postanowi jakas rzecz, to On mÃ³wi tylko: "Badz!", i ona jest.

69. Czy nie widzisz tych, ktÃ³rzy sie spieraja o znaki Boga? Jakze oni sa odwrÃ³ceni!

70. Ci, ktÃ³rzy uznali za klamstwo Ksiege i to, z czym wyslalismy Naszych poslancÃ³w, niebawem sie dowiedza,

71. kiedy z obrozami na szyi i w lancuchach beda wleczeni

72. do wrzacej wody; potem do ognia zostana wrzuceni.

73. Wtedy im powiedza: "Gdzie sa ci, ktÃ³rych wy czciliscie jako wspÃ³ltowarzyszy;

74. poza Bogiem?" Oni powiedza: "Oni odeszli od nas, a raczej wzywalismy przedtem to, co bylo niczym." W ten sposÃ³b BÃ³g sprowadza z drogi niewiernych.

75. To spotkalo was za to, ze cieszyliscie sie na ziemi bezprawnie, i za to, ze byliscie zuchwali.

76. Wejdzcie do bram Gehenny, gdzie bedziecie przebywac na wieki! Jakze to zle miejsce przebywania dla ludzi dumnych!

77. Wiec badz cierpliwy! Zaiste, obietnica Boga jest prawda! Albo My pokazemy tobie czesc tego, co im obiecalismy, albo tez wezwiemy ciebie. I do Nas oni zostana sprowadzeni.

78. posylalismy poslancÃ³w przed toba. WsrÃ³d nich sa tacy, o ktÃ³rych juz opowiadalismy tobie; wsrÃ³d nich sa tez tacy, o ktÃ³rych tobie nie opowiadalismy. I zaden poslaniec nie przyszedl ze znakiem bez zezwolenia Boga. A kiedy przyjdzie rozkaz Boga, wszystko zostanie rozstrzygniete podlug prawdy; i straca wtedy gloszacy klamstwo.

79. BÃ³g jest Tym, ktÃ³ry przysposobil dla Was zwierzeta, abyscie jezdzili na jednych, a innymi sie zywili;

80. i abyscie z nich korzystali dla zaspokojenia potrzeby waszych serc. Na nich i na statkach jestescie przenoszeni.

81. On nakazuje wam Swoje znaki. KtÃ³ry wiec ze znakÃ³w Boga odrzucicie?

82. Czyz oni nie wedrowali po ziemi i nie widzieli, jaki byl ostateczny koniec tych, ktÃ³rzy byli przed nimi? Tamci byli liczniejsi od nich i mocniejsi pod wzgledem sily, i mocniejsi pod wzgledem dziel, jakie pozostawili na ziemi. Lecz nie pomoglo im to, czego dokonali.

83. A kiedy przyszli do nich poslancy z jasnymi dowodami, oni cieszyli sie wiedza, jaka posiadali. I objelo ich to, z czego oni szydzili.

84. A kiedy zobaczyli Nasza srogosc, powiedzieli: "Wierzymy w Boga Jedynego, a nie wierzymy w to, co Jemu dodawalismy jako wspÃ³ltowarzyszy." Lecz nie przyniosla im pozytku ich wiara, po tym jak zobaczyli Nasza srogosc; takie jest od dawna prawo Boga wzgledem Jego slug. I wtedy poniosa strate niewierni!